

2. A természettudományi szakosztály jelentése.

A szakosztály az ügyrendjében kitűzött célok közül a természettudományok művelését az 1907. évben négy szakülésén előadott 9 bemutatással és eredeti értekezéssel szolgálta, melyek részletes vagy kivonatos közlésre a szakosztály folyóiratában az 1907. évi folyamban fognak kerülni. Ez eredmény az 1906. évihez mérten is kicsiny, holott reményünk lehetett, hogy az újjáalakulás nehézségein túlesve fokozottabb tudományos munkásságot fog a szakosztály kifejteni. A haladás érdekében választmányunk szaküléseit az 1908. évben gyakrabban kívánja rendezni s azokon az eredeti munkálatok mellett tudományos összefoglaló jelentéseket is sorrendre tűz.

A természettudományok művelésének célját szolgálja az E. M. E. szakosztályunk által gondozott kiadványa, a Múzeumi Füzetek is, mely a szaküléseken bemutatott értekezések közlésére van hivatva. Hosszas késedelem után, mely a képek előállításának nehézségei s a kéziratok pontatlan beérkezése miatt állott elő, megjelent végre az 1906. évi első és második füzet $10\frac{1}{2}$ ív terjedelemben; a füzet tudományos értékét a hazai műintézetekben nagy áldozatokkal készített képek emelik. Reményünk lehet, hogy több külföldi tudományos egyesülettel csereviszonyt köthetünk a nagyobb számban készült értékes folyóirat-példányok révén.

A természettudományok terjesztése és népszerűsítése s a gyűjteménytárak megismertetése érdekében rendezte a szakosztály bemutató előadás-sorozatát, melynek szép sikere biztat a megkezdett munka folytatására az 1908. évben is.

Az állattárban *Apáthy* István dr. három előadást tartott, bemutatván a gyűjteményből a pelagicus, lebegő tengeri állatokat, a tengeri csillagokat (az *Echinozoa* csoportot) és a tenger igazi munkásait (a *Spongia*, *Corallium* stb. állatcsoport vázépítő fajait). Az ásványtárban *Szádeczky* Gyula dr. a gyűjtemény drágaköveit, *K. Szentpétery* Zsigmond dr. pedig az Erdélyi Érczhegység északkeleti részének kőzeteit és ásványait mutatta be a nagyszámú közönségnek, előadás keretében.

A szakosztály tagjai sorába 101 alapító és rendes, 14 pártoló tag tartozik az 1908. év elején.

Az 1907. év végéig a rendelkezésre álló 2200 K általánból és az 1906. évi 1533 K 40 f. maradványból a következő címekre utalt ki összegeket az elnökség:

1. A Múzeumi Füzetek képeiért Czettel és Deutsch-nak Budapest --- --- --- --- ---	464·20 K
Diwald Károlynak --- --- --- --- ---	160— „
2. A Múzeumi Füzetek 1906. évi kettős füze- teért Ujhelyi M. és Társának --- --- --- ---	1406·16 „
3. Pápai József egyetemi szolgának kézbesítésért	5.— „
4. Sole Simon bélyegző készítőnek a szakosztály pecsétjéért --- --- --- --- ---	7.— „
	<hr/>
	2042·36 K

Maradvány az 1908. évre ezek szerint --- --- --- 1691·04 K

Tehát kiténik, hogy az 1907. évi átalányból 496·96 K fogyott el eddig az 1096. évi kettős füzetre s még körülbelül 450 K-ra szükség lesz, hogy a mutatószámokat elküldhessük és a nyomtatás alatt álló 4 ives harmadik füzetet kifizessük. Az 1906. év tehát mintegy 950 korona hiányt mutat fel, pedig a szerkesztő a szakosztályi ügyrendben megállapított díjairól lemondott s a szerzőknek sem fizetett semmi tiszteletdíjat a szakosztály. Hogy legalább a szerzőket kárpótoljuk részben, 223 K 16 f. értékben elengedte választmányunk a különlenyomatok költségeit.

A Múzeumi Füzetek 1907. és 1908. évi kiadásai az ügyrendnek megfelelően a következők lennének:

	K f.
30 iv nyomása szerződésben biztosított egységárral 1980.—	
4 füzet borítéka, fűzése, fölvágása, táblákkal --- ---	470—
30 iv szerzői díja á 64 K --- --- --- --- ---	1920.—
30 iv szerkesztői díja á 32 K --- --- --- --- ---	960—
	<hr/>
	5330—

Tehát az évi 2200 K átalányok a Múzeumi Füzetek fönn-tartására és fejlesztésére még akkor sem volnának elegendők, ha érintetlenül rendelkezésre állának mind a két évről. A mutatkozó nagy hiányt csakis a szerzői és szerkesztői díjak megvonásával vagy leszállításával, esetleg az egyes táruk vagy szerzők részéről a képek árának megtérítésével lehet mérsékelni s elenyésztetni. Bár tudjuk azt, hogy folyóiratunk fejlesztését ilyen körülmények közt várnunk nem lehet, mégis kénytelen lesz szakosztályunk a rendelkezésére álló összegek keretén túl nem költekezni, azonban kötelességünk volt ez ügyre az egyesület figyelmét fölhívni.

A kitézött célok felé, mint jelentésünkben kitént, az 1907. év is közeledett. A további haladás azonban a szakosztály tagjainak nagyobb érdeklődésétől és közreműködésétől függ első sorban. Reméljük, hogy ezt nem fogják ügyünkötől megvonni.

Kolozsvárt, 1908 jan. 13.

Szabó Imre,
szakosztályi titkár.